

не ся отчаялъ. Отишьль пакъ въ Страсбургъ, дѣто само тврѣдѣ малко врѣмя ся бавиль, зачтото въ 1457 л. го намиралы пакъ у Майнцъ. Тука сега честь-та му помогнѣла, и той намѣрилъ попочтенъ чловѣкъ отъ Фауста. Конрадъ Хуммеръ, когото почитали вси-кы за честенъ чловѣкъ, даде Гуттенбергу пары за да уряди новѣ типографіѣ. И той наистинѣ поиска да бѣде у него въ залогъ типографія-та, нѣ никога не направи нѣчто безчловѣчно Гуттенбергу, който и до смръть си ималъ типографіѣ-тѣ. Прѣди смръть-тѣ му въ 1465 л. честь-та му уриса, да го прибере Насавскій князь Адолфъ II между свои-ты дворяны, и той остави Майнцъ, дѣто бѣше прѣтеглимъ толкова си неволи, та ся прѣсели въ Елтвилъ. Тука и умрѣ, нѣ не ся знае право въ кой день и кога е испустилъ великѣ-тѣ си душѣ; разбира ся само, че ще да е умрѣлъ измежду 4 Ноемвр. и 24 Февр. 1468 л. Въ 1637 л. Гуттенбергу въсправихъ единъ голѣмъ памяттикъ у Майнцъ.

Не му е мѣсто-то тука да разгледамы понататѣкъ какъ ся е развивало и подобрявало Гуттенбергово-то изобрѣтеніе; щемъ кажемъ само, че то наскоро ся распространи по вси-кы страны и сега е достигнѣло до такъво съврѣшенство, чтото днесъ има типографіи, кои-то подпомогнѣты съ пѣрѣ-тѣ, отпечатвать на день по нѣколко стотины хыляды листове.

Нѣ и книгопечатаніе-то трѣбувало да прѣтегли доста гоненія, както и великый му изобрѣтатель. Нови-ты мысли, кои-то то нашироко и надалеко разно-си, немогѣть да бѣдѣть по вольѣ-тѣ на вси-кы. Намѣрили ся и намирать ся хора, на кои-то новы-ты мысли не понесять. За да ги спрѣтъ поискахъ да не оставять книгопечатаніе-то свободно. И наистинѣ за